אי אין הלכה כר"ג אי דילמא בדלא מלו גברי עסקינן וקא מבעיא ליה הלכה כרבי אליעזר או אין הלכה כר"א [פשיטא] בדלא מלו גברי עסקינן דאי סלקא דעתך בדמלו גברי עסקינן מאי תיבעי ליה האמר רב הלכה כר"ג בדיד וסדר וספינה" אלא ודאי בדלא מלו גברי עסקינן ודר' אליעזר קמיבעיא ליה דיקא נמי דקאמר ליה "יכנס" מאי "יכנס" לאו בלא נפל מחיצה איתיביה ר"נ בר יצחק לרבא נפל הדפנה לא יעמיד בה אדם בהמה וכלים ולא יזקוף את המטה לפרוס עליה סדין לפי שאין עושין אהל עראי בתחילה ביו"ט ואין צריך לומר בשבת אל את אמרת לי מהא ואנא אמינא לך מהא עושה אדם את חבירו נפל הדפנה ויושב ויזקוף את המטה ויפרוס עליה סדין כדי שלא תפול חמה על המת ועל האוכלין קשיין אהדדי קשיא ר"א הא רבנן דתנן פקק החלון ר"א אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו ר"א בין כך ובין כך פוקקין בו והא איתמר עלה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן יהכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחילה ביום טוב ואי"צ לומר בשבת לא נחלקו אלא להוסיף שר' אליעזר אומר אין מוסיפין ביום טוב ואין צריך לומר בשבת וחכמים אומרים מוסיפין בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אלא לי"ק הא כרבי מאיר הא כרבי יהודה דתניא *עישאה להבהמה דופן לסוכה רבי מאיר פוסל ור' יהודה מכשיר רבי מאיר דמא פסיל החם אלמא לא מחיצה היא הבא שרי דלאו מידי קא עביד ורבי יהודה דקא מכשיר החם אלמא מחיצה היא הבא אסרו תסברא אימר דשמעת ליה לרבי מאיר בהמה אדם וכלים מי שמעת ליה ורבי רבי מאיר אליבא דמאן אי אליבא דרבי אליעזר להוסיף נמי אמר אלא אליבא דרבנן אימר דאמרי רבנן להוסיף לכתחילה מי אמר אלא הא והא רבנן ובלים אבלים לי"ק הא ברובין שלישית הא ברובין רביעית דיקא נמי דקתני נפל הדפנה שמע מינה אלא

אי אין הלכה כר"ג אי דילמא בדלא מלו גברי עסקינן וקא מבעיא ליה הלכה כרבי אליעזר או אין הלכה כר"א [פשיטא] בדלא מלו גברי עסקינן דאי סלקא דעתך בדמלו גברי עסקינן מאי תיבעי ליה האמר רב הלכה כר"ג בדיד וסדר וספינה" אלא ודאי בדלא מלו גברי עסקינן ודר' אליעזר קמיבעיא ליה דיקא נמי דקאמר ליה "יכנס" מאי "יכנס" לאו בלא נפל מחיצה איתיביה ר"נ בר יצחק לרבא נפל הדפנה לא יעמיד בה אדם בהמה וכלים ולא יזקוף את המטה לפרוס עליה סדין לפי שאין עושין אהל עראי בתחילה ביו"ט ואין צריך לומר בשבת אל את אמרת לי מהא ואנא אמינא לך מהא עושה אדם את חבירו נפל הדפנה ויושב ויזקוף את המטה ויפרוס עליה סדין כדי שלא תפול חמה על המת ועל האוכלין קשיין אהדדי קשיא ר"א הא רבנן דתנן פקק החלון ר"א אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו ר"א בין כך ובין כך פוקקין בו והא איתמר עלה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן יהכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחילה ביום טוב ואי"צ לומר בשבת לא נחלקו אלא להוסיף שר' אליעזר אומר אין מוסיפין ביום טוב ואין צריך לומר בשבת וחכמים אומרים מוסיפין בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אלא לי"ק הא כרבי מאיר הא כרבי יהודה דתניא *עישאה להבהמה דופן לסוכה רבי מאיר פוסל ור' יהודה מכשיר רבי מאיר דמא פסיל החם אלמא לא מחיצה היא הבא שרי דלאו מידי קא עביד ורבי יהודה דקא מכשיר החם אלמא מחיצה היא הבא אסרו תסברא אימר דשמעת ליה לרבי מאיר בהמה אדם וכלים מי שמעת ליה ורבי רבי מאיר אליבא דמאן אי אליבא דרבי אליעזר להוסיף נמי אמר אלא אליבא דרבנן אימר דאמרי רבנן להוסיף לכתחילה מי אמר אלא הא והא רבנן ובלים אבלים לי"ק הא ברובין שלישית הא ברובין רביעית דיקא נמי דקתני נפל הדפנה שמע מינה

דילמא כדמלו גברי עסקינן · והשתא לפי' לית לן בהלכה כרבי אליעזר יכנס וה"מ כיון דלחמרי רבנן לפי' לחמה אחת לא יכנס אע"פ שד' אמות שלו מובלעות בתוך התחום דלחמון ה"ג כי מלו גברי מחיטת ומגיעות תוך התחום לא יכנס ויש לומר דלא דמי דהכא כשמסלק מחיצה דגברי וכבר ילף ע"י מחיצה מלרבע לחמת שנתנו לו חכמים (ג) ומעתה היה ליתן לו לרבע לחמת אחרות וכיון שהוא בתחום רחצון לא ניתן לו ד' לחמת אחרות אלא מוכן לחמומו הרחצון לבל בהבלעת ד' לחמת אלא הפסיד בכיסתו ד' לחמת לא יכנס:

דאי בדלמלו מלי תבעי ליה · ולפ על גב דרבי מחיר פוסל לקמן בהמה לדופן סוכה פסיקא ליה להלכה כרבי יהודה אבל לחן לפרס בהמה לפי' רבי מחיר מודה לחן לפרס שיין ביה שמע יבוא דלמא הייט טעמא דר' מחיר כדמסיק פרק חלון חדס (סוכה ד' נג:) והא דפריך לקמן חדס וכלים מי שמעינן ליה הייט למתן דמפרש בסוכה דטעמא דרבי מחיר חיישינן שמא תבוא: **כדי** אלא תפול חמה על המת · והא דלחמרין בפרק כירה (שבת ד' מג:) לחן עושין מחילה למת בשבת מה לה דשרי הכא הייט כדמפרש התם בחלן בני חדס ויושבין בגדו וכו' וה"ה מפ' דהכא הוי שבת דאפילו מי שמיר בשבת אדם ולא בחמה ולא כלים כר' הנא אינשתשין מחיצה מבני אדם בתחלה ביו"ט ק"ו בשבת א"ל אני והתניא עושה אדם את חבירו [חבירו] דופן כר שיאכל [ושתה] וישן [ויקוף] החמה ויפרוש עליה סדין כדי שלא תפול חמה על האדם ועל האוכלין ואמרינן אי הכי קשיין אהדדי. ואתיין לפרוקי הא ר' אליעזר הא רבנן ונדחה הדין פירוקא. ואפשיטא הא דתניא עושה אדם את [חבירו] [חבירו] דופן ר' מאיר היא (דתנן) [דתניא] עשאה בהבהמה דופן לסוכה ר' מאיר פוסל ור' יהודה מכשיר ר' מאיר דפסיל התם ואמר לאו מחיצה הוא קא שרי הכא דלא עביד ולא כלום. לר' יהודה דמכשיר התם אלמא מחיצה היא (הכא דקתני) [קתני הכא] לא יעמיד בה אדם דמחיצה היא דעביד ואפילו ואקשינן ותסברא דלר"מ ולר' יהודה ניתני אימור דשמעת לרבי דפליגי בדלא מלו גברי אבל אדם הכא מי שמעת לרבי*) דעבדי בהו מחיצה ונדחה גם זה. ואפשיטא אלא רבי מתניתא תרוייהו לרבנן ניתני [דפליגי] על רבי אליעזר [ופ"ל] דשרי לחוסף אאהל עראי בשבת וכ"ש ביו"ט וכלין אכלין ל"ק הא דתניא אין עושין ברובין

*) [בכתובה ג"ל דלח עמדי כמו מחיטה].

רב נסים גאון

וקא מיבעיא ליה הלכה כר' אליעזר או אין הלכה כר' אליעזר הייט דאמר ר' אליעזר בהדין פירקא (דף נג) במשנה מי שיצא חוץ לתחום אמה אחת לא יכנס ר' אליעזר אומר ב' יכנס ג' לא יכנס:

רבינו חננאל

בשבת הוא מחיצה. רב נחמן כשמשתיה. ואפשיטא ליה לעולם משמשא ליה לרב חסדא דהלכתא כר"ג דשרי להלך בכולה ולא בעיא אלא הכא דלא מלו גברא עד התחום וא"ל רב נ ח מ ן וזיל עביד ליה מחיצה של בני אדם ויהלך נחמיה עד שיגיע בב' אמות קרוב לתחומו ויכנס אלו ב' אמות בלא מחיצה כר' אליעזר דאמר מי שיצא חוץ לתחום ב' אמות יכנס. ג' לא יכנס. ומותבינן עליה מהא דתניא נפלה דפנה לא יעמיד בה לא אדם ולא בהמה ולא כלים כר' הנא אינשתשין מחיצה מבני אדם בתחלה ביו"ט ק"ו בשבת א"ל אני והתניא עושה אדם את [חבירו] דופן כר שיאכל [ושתה] וישן [ויקוף] החמה ויפרוש עליה סדין כדי שלא תפול חמה על האדם ועל האוכלין ואמרינן אי הכי קשיין אהדדי. ואתיין לפרוקי הא ר' אליעזר הא רבנן ונדחה הדין פירוקא. ואפשיטא הא דתניא עושה אדם את [חבירו] דופן ר' מאיר היא (דתנן) [דתניא] עשאה בהבהמה דופן לסוכה ר' מאיר פוסל ור' יהודה מכשיר ר' מאיר דפסיל התם ואמר לאו מחיצה הוא קא שרי הכא דלא עביד ולא כלום. לר' יהודה דמכשיר התם אלמא מחיצה היא (הכא דקתני) [קתני הכא] לא יעמיד בה אדם דמחיצה היא דעביד ואפילו ואקשינן ותסברא דלר"מ ולר' יהודה ניתני אימור דשמעת לרבי דפליגי בדלא מלו גברי אבל אדם הכא מי שמעת לרבי דעבדי בהו מחיצה ונדחה גם זה. ואפשיטא אלא רבי מתניתא תרוייהו לרבנן ניתני [דפליגי] על רבי אליעזר [ופ"ל] דשרי לחוסף אאהל עראי בשבת וכ"ש ביו"ט וכלין אכלין ל"ק הא דתניא אין עושין ברובין

תוי נוסח

ב' אחרונות סותרות בדין נפל דופן סוכה ביחיד

אחרונה ב-ב' אחרונות (ב-ד) סותרות נפילת (ב"ח) הפחה

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה וקמיבעיא ליה וכו' דלמר כמתני'. נ"ב נלמוד דף נג ע"ב: (ג)תוס' ד"ה לח דילמא וכו' מבמים מפסח פיס לקמי ניתן ט: (ג) ד"ה פקק וכו'דיכיי כיני למר לה שמע מינה נגמיל שקיל ניתן פיס לקמי דף נג: